

TISKOVÉ ZPRAVODAJSTVÍ NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE

Staroměstské náměstí 12, 110 15 Praha 1

VIVAT MUSICA!

Výstavu připravila Národní galerie v Praze, Sběrka starého umění, Sběrka umění 19. Století,
Sběrka grafiky a kresby, Sběrka moderního a současného umění

Autorka koncepce a kurátorka: Andrea Rousová

Doprovodný program: Lektorské oddělení Národní galerie v Praze

Místo konání: Veletržní palace, Dukelských hrdinů 47, 170 00 Praha 7

Datum konání: 25. dubna 2014 – 2. listopadu 2014

Výstava představující svět hudby ve výtvarném umění od renesance po současnost.

Unikátní výstava Vivat musica! představí téma, jak se v průběhu více než pěti století proměňoval vztah hudby a výtvarného umění, od děl zobrazujících mytologická či křesťanská témata z období renesance a baroka, přes portréty významných hudebníků či skladatelů, až po práce integrující hudební principy do vlastní struktury výtvarného díla ve století dvacátém. Hudba se ve výtvarném zpracování objevuje v různých žánrech a kontextech: v období baroka je to například zobrazení koncertů pod otevřeným nebem jako doprovod velkolepě koncipovaných zahradních banketů urozené společnosti. V umění 19. století se námět pojí s národním obrozením či s dekadentními náladami přelomu století. Ve 20. století malíři kubismu komponují do svých zátiší hudební nástroje a současní umělci již pracují přímo se zvukem, či jeho grafickým znázorněním. Na výstavě nebudou chybět významná jména umělců jako Josef Václav Myslbek, Josef Mánes, Emil Filla či František Kupka.

V úvodní části výstavy bude připravena interaktivní site specific instalace autorů výtvarné skupiny Tvrdohlavých, v jejichž tvorbě hraje právě hudba (v řadě případů i vlastní hudební produkce) důležitou roli.

Výstava začíná přehlídkou děl období 16.–18. století a mottem tohoto oddílu je Hudba jako symbol – alegorie a metafora. V době renesance a baroka díla s hudebními motivy představovala v přenesené podobě různé pojmy s rozmanitým poselstvím. Hudba symbolizovala jednak oslavu Boha, mohla být také alegorickým vyjádřením hudby

samotné jakožto jedné disciplíny v rámci sedmi svobodných umění a současně značila neúprosné plynutí času (vytvořený tón v danou chvíli dozní). Jednotlivé hudební nástroje pak mají bohatou významovost – například dudy byly vždy spojovány s jistou chlípností a vulgaritou, loutna byla zase nástrojem stvořeným k opěvování lásky. Tyto a další aspekty budou prezentovány na zhruba 23 malbách a 20 grafických listech. Nejvíce budou zastoupeni nizozemští umělci – z těch významnějších Jan Miense Molenaer, Cornelis Saftleven či Gerrit van Honthorst, z rytců pak například Crispijn de Passe.

Výstavní část věnovaná 19. století se bude inspirovat tématem Píseň v průběhu století. Možnost, jak prezentovat na dvě desítky obrazů doplněné kresbou a grafikou i několika plastikami, je začlenit díla do několika tematických celků, jako je píseň jako hudební útvar klasické hudby s portréty skladatelů či interpretů, lidová píseň, odkazující zvláště k národnímu obrození a Rukopisům, píseň lásky i smrti, mnohde se inspirující českými pověstmi, ale i díla s tematikou taneční, náboženskou i díla s alegorickými výjevy, tolik charakteristickými pro konec století.

Přelom 19. a 20. století přinesl nové vztahy mezi výtvarnem a hudbou. Hudebníci i výtvarníci hledají společné principy obou umění, vznikají nejrůznější teoretické i praktické koncepty – barevná hudba, orfismus – známé jsou například úvahy Paula Klea o hudbě a výtvarném umění, podobně hudba byla důležitou součástí rozvažování světového výtvarníka českého původu Františka Kupky.

Vztah hudby a výtvarného umění můžeme během 20. století rozdělit na dva hlavní přístupy, v jednom je hudba inspirací výtvarného díla, v druhém jeho nedílnou součástí. Například umělci v období kubismu (Pablo Picasso, Emil Filla aj.) komponují do svých zátiší hudební nástroje, plátna z padesátých let ukazují zpívající dělníky a kolchozníky, Zdeněk Seydl maluje koncem šedesátých let portrét Johna Lennona, Stanislav Diviš pak začátkem let devadesátých portréty Karla Gotta a Karla Kryla. V těchto dílech se často odráží rovněž společenské, politické či kulturní klima dané doby. Druhá skupina děl představuje díla, v nichž je hudba nebo obecněji zvuk přítomen jako integrální část díla. Patří sem experimentální práce například Milana Grygara (akustické kresby), celá řada partitur, tedy grafického znázornění hudby (Jiří Valoch, Jolana Havelková) či přímo záznamy zvuků přírody (Olga Karlíková, záznamy ptačího zpěvu), dále interaktivní akustická díla (František Skála, Milan Kozelka) či zvukové instalace (Milena Dopitová).

Výstava bude doprovázena programy pro širokou veřejnost a školy formou výtvarných a hudebních dílen, či hudebních a tanečních vystoupení.

Tiskové zpravodajství ze dne 29. listopadu 2013

KONTAKT PRO NOVINÁŘE:

Eva Kolerusová, tisková mluvčí, tel.: 222 321 459, mob.: 724 501 535
e-mail: kolerusova@ngprague.cz

